

VI serie nr. 12

Maj 1961

Lidt snak og en opfordring.

Så er 3 år gået siden sidste nummer af "Regensen" — det er for længe, men som sædvanlig har det skortet på tid, og ikke mindst på penge.

Det med tiden skal jeg undlade at kommentere nærmere, men lige et par ord om økonomien.

Pengemangelen har vi ved udgivelsen af dette nummer søgt at komme ud over ved at anvende en billigere trykkemetode. At bladet så har fået et knapt så stilfuldt udseende, vil man sikkert affinde sig med. Det vigtigste er dog, at det kommer, og at det nu kan udkomme hvert år.

En lige så væsentlig fordel ved det billigere udstyr er, at det lader sig distribuere i et stort oplag for næsten kun papirprisens merudgift, — og stadig betydeligt billigere end det sædvanlige oplag i bogtryk. Vi sender så bladet til alle de gamle regensianere, vi har adresse på, idet vi håber, at en stor del af dem, der ikke i forvejen er medlem af Regensianersamfundet, vil benytte denne lille impuls til at indmelde sig.

Vi både tror og ved nemlig, at der sidder mange gamle regensianere rundt omkring, som i og for sig godt kunne tænke sig at blive medlem, men som aldrig har fået opfordringen, eller som ikke har kunnet tage sig sammen til at følge den, — og vi kan også huske fra Regensen, hvordan "de sløve" altid var glade for at blive aktiviserede og trukket med ind i livet på gården. Det er det samme, vi håber at kunne gentage.

Ganske særlig nærer vi håb om at medlemmer af den jyske afdeling, som efter rygterne fører en hensygnende tilværelse, vil benytte lejligheden til, — i hvert fald så længe de ikke betaler kontingent til den jyske afde-

ling - at betale det til samfundet her i København.

Regensianersamfundet savner faktisk også nye medlemmer. Ikke sådan at forstå, at vi ikke er mange, når vi mødes, eller sidder og keder os; men der er så mange andre, vi også gerne ville se.

Der er stadig årgange, som kun er sparsomt repræsenteret, men heldigvis møder der mange unge.

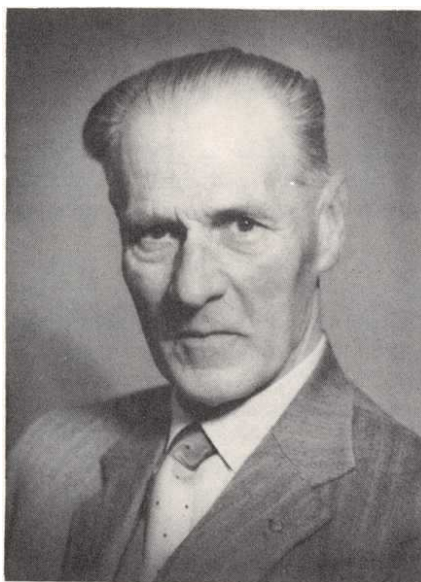
Selv om I ikke vil have mulighed for at nyde godt af kontingentets mere selskabelige ydelser, så er det sådant, at alene bladet og den kontakt, I derigennem vil få med den levende Regens, fuldt ud vil være prisen værd, - endda selv om kontingentet skulle blive sat lidt op.

6 kr. om året er jo ingenting, og vi har da også under overvejelse at foreslå det lidt forhøjet - hvorfor skulle det være det eneste, der ikke prisreguleres?

Blad - Generalforsamling - Sommertur - forefaldende begivenheder - og et enkelt prøvemåltid - alt det kan man ikke blive ved med at få for den pris. Man må som gammel regensianer forarges over, at der ikke kan blive lidt mere mulighed for korruption.

Nå, man kunne jo fylde hele bladet med gode argumenter for at indmelde sig; - Lad denne lille diskrete opfordring være nok!

På bestyrelsens vegne
Red.

Oluf Petersen in memoriam

Regensianersamfundets formand gennem 15 år, højesteretssagfører Oluf Petersen, er gået bort d. 24. april 1961, næsten 72 år gammel.

Oluf Petersen boede på Regensen fra 1911-13, og allerede i 1911 var han som klokker født medlem af Regensianersamfundets bestyrelse. 3 år efter, at han var flyttet ud fra Regensen, blev han indvalgt i bestyrelsen,

og her havde han sæde indtil 1959. Han var formand for Regensianersamfundet fra marts 1944 til november 1959, en funktionsperiode på over 15 år — en rekort, som kun er nået af en tidligere formand, nemlig afdøde politiinspektør Hakon Jørgensen, der var formand fra 1911 til 1926.

Få har som Oluf Petersen gennem et langt liv virket aktivt i og for Regensianersamfundet. Han havde forståelsen for det betydningsfulde i, at man ved at møde gamle regenskammerater bliver bragt tilbage til den regentid, som for os alle står som nogle af vore rigeste år — vi finder den gamle regensielle tone og føler os igen som unge regensianere.

Som formand var Oluf Petersen både myndig og slagfærdig — egenskaber som er lige nyttige for en højesteretssagfører og for en mand, der skal lede en forsamling af kåde og glade regensianere.

Det føltes af alle som noget aldeles selvfølgeligt, at regensianersamfundet på sin første generalforsamling efter, at Oluf Petersen var fratrådt som formand, d. 28. november 1960 udnævnte ham til æresmedlem. Det smukt udførte dokument, der indeholdt udnævnelsen, blev overrakt ham ved en lille højtidelighed i hans hjem den 6. december 1960. Det blev det sidste møde med Oluf Petersen. Vi var glade for, at vi nåede at få takket ham for hans indsats, og de sidste ord, vi hørte fra ham, var hans hyldest til vor gamle røde gård.

Æret være hans minde.

A. H-K

Ved afsløringen af V.P. busten

(Regensianersamfundets formand,
Viceprovsten og Kunstnerinden) -

Busten af V.P.

blev afsløret på Regensen d. 5 april 1960. Først talte Regensianersamfundets formand.

På 90 års dagen for V.P.'s fødsel er vi samlede, regensianere og V.P.'s

slægt for at overvære overdragelsen til Regensen af den buste af V.P., som er skabt af billedhuggerinden Gerda Thune Andersen, der er datter af V.P.'s nevø, afdøde overlæge Troels Thune Andersen.

Det var regensianerne, der henvendte sig til regensianersamfundet, da muligheden forelå for, at busten kunne erhverves for Regensen, og tanken vandt genklang hos alle gamle regensianere. Det er ikke underligt - for alle, der kendte V.P. og hans virke blandt regensianerne, ville gerne være med til at busten kunne få sin endelige plads på Regensen.

I 1916 var det at Otto Ludvig Thune Jacobsen blev viceprovst på Regensen. Han var da 45 år og havde på dette tidspunkt et betydeligt forfatterskab bag sig - hvilket bevirkede, at han i 1918 blev æresdoktor ved Universitetet i Lund - og han fortsatte dette forfatterskab helt til 1955.

Det var et lykkeligt valg, da han blev udnævnt, for han havde ganske særlige evner for denne gerning. Han var klog på mennesker, og han holdt af sine medmennesker - han kendte alle sine regensianere, ikke alene ved navn og fag, men han kendte deres vanskeligheder og problemer, og han var dem en sand faderlig ven, en mentor. Han var en stor diplomat - det kunne også tiltrænges af og til for at få visse vanskeligheder til at glide. Han havde takt, og han havde humor - dertil var han en gudbenådet taler. I regenskredsen kan det ofte være vanskeligt at få ørenlyd - men den vanskelighed havde V.P. ikke - man kendte ham, og man vidste det var en mand, der havde noget på hjertet, og som kunne sige det på en opfindsom og overraskende måde, men altid med en velgørende undertone af sympati.

Da V.P. blev 60, var jeg klokke og forestod festlighederne, der blev holdt på et beskedent plan. - Vi måtte gerne feste, men ikke for ham. Da han blev 70, blev han malet af Gorm Hansen, og billedet hænger på salen, og nu på 90 års dagen for hans fødsel har jeg den ære at aflevere busten af V.P. for at de kære kendte træk gennem årene, der kommer, kan vidne om den indsats, han gennem 40 år har udøvet. - Vi takker billedhuggerinden, fordi værket måtte få sin plads på Regensen.

Jeg afleverer herved på Regensianersamfundet og gamle regensianeres vegne dette kunstværk til Regensen og regensianerne, idet jeg beder jer værne om dette minde om ham, vi kaldte V.P., og som gjorde disse 2 bogstaver til et begreb og gav dem et indhold, som vil blive agtet og æret, så længe der lever en regensianer af årgangene 1916-56.

Provsten har bedt mig beklage, at han på grund af en foredragsrejse i Tyskland ikke kunne være til stede ved afsløringen.

På provstens vegne takkede viceprovst Kragh-Hansen. Dernæst talte regensens Klokke, hvorefter følgende uddrag:

Som repræsentant for den fattige generation, der aldrig fik oplevet V.P., vil jeg gerne have lov at takke for den smukke buste, vi her har fået foræret. Først og fremmest en tak til kunstnerinden, hvis værk jeg roligt tør fremhæve blandt de øvrige, vi har at udstille. Endvidere tak til vore glade givere og værter, Regensianersamfundet.

Som sagt er der jo ingen af os nulevende regensianere, der har oplevet V.P. Til gengæld er vi jo i næsten uhyggelig grad overvældet af myten

omkring ham, som den i sange og beretninger er overleveret os. Det traume, som V.P. har efterladt sig her på Regensen, hører ikke ham til, og jeg skal ikke fordybe mig deri, men blot fastslå sentimentalitet, pseudo-romantik og regression som trusler mod den sande regensielle existens.

Begrebet "det regensielle" har vel til alle tider redet regensianerne som en mare. For ikke at banalisere og devaluere dette begreb ved ustandselig definieren og trampen rundt i det har man i den sidste tid overvejet for en tid helt at forbyde brugen af dette uhyggelige ord. Netop på baggrund af denne situation skal vor glæde over V.P.'s buste ses. Som et evigt, symbolsk og mystisk udtryk for det utilnærmelige overbegreb "det regensielle".

Carl Mogensen, Regensens Nattevagt

(Berlingske Tidende 5. maj 1959,
eftertrykt i Løgstør Avis)

Carl Mogensen, Regensens nattevagt gennem næsten 25 år, er død efter længere tids svagelighed; men trods denne røgtede han sin gerning omtrent til det sidste.

Carl Mogensen var født i Auning 1884, voksede op i Randers og blev i 1914 forretningsdrivende i Aars. Vesthimmerland blev således det ene brændpunkt i hans tilværelse, og Regensen blev det andet. Kort efter overflytningen til hovedstaden midt i trediverne fik han den meget krævende stilling som Regensens nattevagt, og han bestred den gemmen årene med den største elskelighed og med den autoritet, som alderen og erfaringen i forening med personlig klogskab og myndighed havde udstyret ham med. Han blev Regensianernes gode ven og rådgiver i mange af livets forhold, og en samtale med ham en sen aften i vagten var en oplevelse for os alle, hvad enten den drejede sig om hans gamle hjemstavn Vesthimmerland eller om de aktuelle forhold på Regensen eller ude i den store Verden. Disse to vidt forskellige livsdele, Himmerland og Regensen, var en ubrydelig enhed i det kloge og redelige menneske, der hed Carl Mogensen, og vi vil alle savne ham her.

Søren Holm

LINDE- OG VÅRQUAD

Mel.: Loch Lomond.

Hver gane er gejl efter lysgyldent øl,
lissom hanen er gejl efter høne,
la' kapslerne springe som forårskåde føl,
drik for våren, mens vintren er døende.

Refrain:

Og nu kommer solskin og varm vind og lun quind
og ølsind og grøn lind i gården,
ja, alt springer ud, som ølskum af en tud,
skål' for her kommer vi sgu med våren.

Så grønt som en tom øl mod vårsolens ild
er det forår der kæler med linden,
så gustenbleg og usselig som en af Hakons sild
er hver røvboger pludselig om kinden.

Der'er gæring i godt øl, det grøder og gror,
der'er sol over brosten og tage,
og vinden når ramsaltet ind til hvert et bord,
hvor der endnu er bogstøv tilbage.

Ja, bajerne blomstrer, hvor bøgerne stod,
sand visdom er bedre end klogskab,
på varmedunkens plads har en pige lagt sin fod,
og hun hænger sine kjoler i et bogskab.

Der'er kultid og kridttid og go' tid og skidt tid,
og vintertid og efterår og sommer,
men nu er det gejltilid og drikketid og vår,
ja, og så er det vor tid der kommer.

Finn Holten Hansen

RESTAURERINGEN

Der er mange regensianere, der har hørt om, men endnu ikke set resultatet af den igangværende restaurering; og jeg vil meget gerne, da redaktionen af dette nummer har bedt mig skrive lidt, berolige dem, der frygter, at restaureringen vil udviske Regensens præg. Ganske vist er restaureringen omfattende, hvilket alene fremgår af, at der indtil nu er medgået næsten en million kr., dels af kommunitetets midler, dels ca. 200.000 kr. fra forskellige fonde.

Den, der i dag træder ind ad porten, vil straks bemærke, at dørene til gangene er blevet malet, og at uret er frisket op med blå farve og guld. Meget stilfærdigt virker det.

1.

Inden jeg går med Dem ind i bygningen for at forklare, hvad der er sket i de forskellige opgange, et par ord om restaureringens tidstabel.

Da jeg i sommeren 1956 tiltrådte, havde man i årevis drøftet restaureringen, og der var også udarbejdet en skitse over arbejdet. Men ved udnævnelse af den ny kgl. bygningsinspektør Nils Koppel i 1957 kom der rigtig gang i tingene. Og efter at et byggeudvalg var blevet nedsat, gik arkitekterne Nils og Eva Koppel i gang med den nærmere udformning af planerne, så man kunne søge de nødvendige midler. Sådant tager imidlertid som bekendt tid, og i efteråret 1959 gav finansudvalget tilladelse til arbejdets igangsættelse. I foråret 1960 fandt restaureringen sted i 1. - 4. gang, hvorefter arbejdet var standset i sommermånederne. I vinteren 1960-61 blev derefter 6. gang og værelserne på 7. gang til gaden gjort færdig. Mens dette skrives, begyndelsen af april 1961, er vi omtrent færdige med resten af 7. gang og 8. gang, således at vi pr. ca. 1. maj kun mangler 8 x 4 og 9. gang (19 værelser). Derefter regner vi med i langsommere tempo at påbegynde restaureringen af resten af værelserne, mens der søges om endnu et beløb. Hele arbejdet med restaureringen af værelserne vil nok være afsluttet ved årets udgang eller før, hvis ikke arbejdssituationen eller andet forsinker arbejdet yderligere. Derefter mangler salen og badeanordningen i kælderens m. m., men forhåbentlig kan det hele afsluttes i 1962. Vedrørende salen kan jeg også beroligende tilføje, at der ikke vil ske nogen arkitektonisk ændring i dens udseende.

2.

Jeg skal nu så tydeligt som muligt gøre rede for, hvad der er sket af ændringer på de forskellige gange:

1. gang: 1x3 er omdannet til køkken og badeværelse, og det tidligere køkken for enden af gangen i stuen er indrettet til toiletter.

2. gang: Badeværelse og toilet er indrettet i det før dybe og skumle rum bag trappen, hvor de elektriske målere var anbragt, og 2x4 på første sal (hjørneværelset til Krystalgade og Købmagergade) er slået sammen med læsestuen (musikstuen), hvorved der er fremkommet et stort og — kan man sige — smukt rum, der benyttes som læsestue og avisstue, hvilket igen har haft til følge, at salen største tiden står tom. I den nævnte stue er møbleringen helt ny. Døren fra 2. gang er flyttet henimod trappen til loftet, og langs væggen til gården er bygget en lav reol til tidsskrifter, aviser og breve og en pult til protokoller. Den nyherhvervede V. P. - buste er anbragt til venstre i vinduet ved salen.

3. gang: Her er 3x1 (inderst til venstre i gangen) indrettet til køkken. Og det tidligere ret skumle køkken med blændet vindue til buegangen er omdannet til toiletter.

4. gang: 1 vinduesfag af 4x1 er slået sammen med 3x3, nu gårdens største værelse. Resten af 4x1 er udnyttet til toiletter og bad.

6. gang: Køkkenet i stuen er udvidet med rengøringsrummet. Og 6x5 er omdannet til køkken. Disse to køkkener er også beregnet for beboerne af 7. gangs værelser til gaden.

7. gang: 7x0 er omdannet til toilet. Toiletter er iøvrigt indrettet i de to mørke køkkener på 1. og 2. sal og i 7x31 (ved Bjørnegrotten). Øverst på 7. gang er indrettet 2 nye værelser (7x34 og 7x35).

Resten af den nye bygning: Iøvrigt vil den gamle badeindretning i kælderen — nyrestaureret — tjene til bad for 6. - 9. gang. De 4 gamle køkkener mellem 7. og 8. gang (stuen, og 1. - 3. sal) bibeholdes og restaureres. 'Frederik's køkken på 9. gang i stuen bevares og restaureres. En af dørene (ud til gangen) i hjørneværelserne (7x13, 7x22 og 8x4) er muret til.

3.

Sammenfattende kan det siges, at der er nedlagt alumneværelser på 1. - 4., 6. og 7. gang, 1 værelse på hver af disse gange. Til gengæld er oprettet 2 nye værelser øverst på 7. gang. Tidligere var der på Regensen 103 værelser. Nu er der 99.

Gangene og værelserne er iøvrigt bevaret som før og malt i friske farver, der veksler fra gang til gang og fra værelse til værelse. På 3. gang er dog trappen op til loftet nedlagt, hvilket har forbedret pladsforholdene her betydeligt.

En af de vigtigste forbedringer består i, at der er indlagt varmt vand på værelserne.

Også Regensens telefonsystem er blevet ændret. De indgående samtaler ledes nu over et omstillingsbord, der betjenes af regensianerne på salen, ganske som før. Summesystemet og opkald gennem vinduet er bibeholdt, blot kan samtalen nu stilles om til et af 10 lokalapparater. Systemet, der imødekommer regensianernes naturlige dovenskab, har vist sine fordele. Den ofte lange vej til 2. gang er nu reduceret til få skridt til nærmeste lokaltelefon. De udgående samtaler føres fra en ny box i bunden af 2. gang. Senere vil der ved 8. gang blive oprettet en box for udenbys samtaler.

I alle værelser er anbragt lister (langs loftet), hvorfra billeder kan op- hænges i tynde næsten usynlige metaltråde. Man undgår herved de mange væghuller fra tidligere beboeres ophængning.

Alle værelser er forsynet med nye skabe. Og om et år venter vi at få flere reoler. Det er der ikke penge til i øjeblikket. Der er i alle værelser anbragt rigeligt med stik til elektriske installationer. Og der er et særligt stik til radio- og fjernsynsantenne. I køkkenerne vil der blive anbragt spiseborde.

Efter at nattevagtsordningen er ophævet, er der anbragt yalelås i portene; og hver regensianer har nøgle dertil.

Under restaureringen har alumnetallet været nedskåret til gennemsnitligt 75, en foranstaltning, som var nødvendig. Men ikke netop til gavn for forenings- og regenslivet. 100 er netop så passende et tal. Men vi håber, at regenslivet atter vil udfolde sig omtrent som før, når vi om ca. 3/4 år vel igen er fuldtallige. Det håber vi. Fordi det dog — trods alt — er det vigtigste.

Regensens samtlige beboere har været interesseret i restaureringen. Og ikke få har været medvirkende ved selve restaureringen.

Vi har naturligvis mange ønsker, som der måske bliver penge til. Jeg tænker her særlig på møbleringen af salen, efter at de gamle ondsksfulde kurvestole med deres spidse sømklør er blevet slidt op og brændt i gården. Vi ønsker os et nyt flygel og et fjernsyn og smukke lysekroner til salen. Dette er ikke ment som tiggeri. Og alligevel. Selv om gamle regensianere formentlig og som regel og i disse tider ikke har så rigelige nettoindkomster, at der er meget at give væk af, må jeg vist få lov til at slutte, som sagt, ikke med en bøn, men med den oplysning, at netop nu vil der mere end ellers være brug for penge til disse og andre særlige formål! Men vil blive overmåde lykkelige, om en eller anden ved at læse dette ville overraske os.

Jeg er bange for, at ovenstående virker lidt tørt. Men jeg har ønsket, at enhver kunne orientere sig i netop den del af Regensen, hvor han har boet. Og jeg håber, når De kommer herind, at De også vil aflægge besøg hos K-H, viceprovst.

NOGET OM PRESSENS MAGT
A propos "optøjer på Regensen" eller
værre ting — på dansk: Elers-storm

Det er i nøden, man skal kende sine venner. Har man en god ven, finder man ikke på at tage det værste, der måtte blive fortalt om ham, for gode varer. Læser man som forhenværende regensianer i visse middagsblade, at regensianerne har slået sig løs og udfoldet sig i noget, der næsten er værre end bølleoptyøjer, hopper man jo heller ikke uden videre på den, idet man ved brug af sin sunde fornuft let finder utallige argumenter til at u-sandsynliggøre sådanne påstande. Man ved, at visse blade ser det som deres fornemste opgave at krydre borgernes hverdag — som de ganske åbenbart anser for at være ret triviell — med oprivende sensationer i passende udstyr, som gerne skulle kunne følges op af forargede, bornerte kommentarer mundende ud i en moraliserende appel. Udfoldelse af humor i sådanne anliggender er bandlyst. Endvidere ved man — blandt andet af egen erfaring, at en regensianer ikke kunne være regensianer uden en fast overbevisning om, at det for ham gaves visse ekstramuligheder for overskridelse af grænser, som satheden anser for oh — så vel normerede, og at disse muligheder netop beror på, at han kan realisere dem med HUMØR.

Man hopper altså kort fortalt ikke på den, og det er derfor ikke nødvendigt her punkt for punkt at læse korrektur på pressens meddelelser, skønt det ville være lige så let som papirkrævende. Det ville heller ikke være nyttigt, thi tendensen, glæden over for en gangs skyld at have fanget disse "skatteskulende" — frimodigt antydte — studenter i "uværdige handlinger", står jo ikke så meget skrevet i ordene som mellem linierne. Endelig ville det være så altfor stor en æresbevisning. Men da nu alle udenforstående — presse og politi — er blevet hørt, kunne vi måske også lytte til regensianernes egen beretning. Den kommer her i form af en af viserne fra Regensrevyen af 1960. Afstanden til virkeligheden er omtrent den samme som i de ovenfor omtalte stykker journalistik:

Mel: Har i læst den Berlingske Avis? —

Har I læst den Berlingske Avis
eller i Ekstrabladet?

Hør nu her — ja værsgo og spis,
alvorligt skal I ta' det.

Alt er kommet med og intet glemt.

Alt står her så nøje.

Synes I, det er en smule slemt,
så fald blot til føje.

Alt, hvad i avisen står,
passer nemlig på et hår.

Sandheden s'gu frem de får
skønt en smule forvrænget.

Vi har stormet Elers sidste nat,
smadret hver en rude.

Vi har pisset i betjentens hat,
banket ind hans snude.

Vi har væltet Rundetårn omkuld,
trillet det til Holte.

Vi har drukket Provsten skidefuld,
mens hans dyd vi solgte.
Vi har Abis *) endevent,
gummiet til K. H. **) sendt,
og nu sidder han så pænt
og puster hver aften balloner.

Gaden satte vi så under vand
og sejled rundt i både.
Frue kirke satte vi i brand,
intet vi forsmåed.
Sørine ***) gik på line i tricot,
faldt ned og brækked' låret.
K. H. viste billeder af Bardot,
mens han grinte fåret.
Schack var ædru, tror jeg nok.
Kvinder voldtog man i flok,
der var hul til hvert et pjok.
Alle var åh så fornøjet.

Så til sidst vi rev Regensen ned,
ingen sten blev levnet.
Strisserne ****), de hjalp s'gu osse med,
Sørensen *****) bukser revned'.
Provsten gav os femten kasser øl,
vi sku' ikke tørste.
Han sa' til os: kom nu her og skyl,
og drak selv de første.
Sådan fester vi på gård,
både for- og efterår.
Vi til Søren rigtigt slår,
blot er det tit meget værre.

- *) Umiddelbart over for Regensen liggende preventions-handel.
- **) Skulle være: hr. viceprovst Kragh-Hansen.
- ***) Skulle være: Fru provstinde Holm.
- ****) En ifølge stipendieudvalget særdeles uheldig betegnelse for politibetjente.
- *****) Skulle være: hr. regensprovst m. m. Søren Holm.

Paul Schock
Exklokke.

Bemærk

Regensianere kan erhverve regensskabe, de kendte brune, udført i eg, ret velholdte, formedelst 50 kr pr. stk. ved henvendelse til viceprovsten. De penge, som kommer ind, vil blive indbetalt på en særlig konto og benyttet til et særligt formål, f. eks. som hjælp til anskaffelse af et fjernsyn.

MØD SÅ OP -

til foreningsjubilæerne på Regensen.

Gennem de sidste år har der været afholdt eet i næsten hver forening, og gennemgående har tilslutningen været for dårlig. Det er synd, - regensianerne gør sig stor umage med disse arrangementer, for de vil nemlig af en eller anden irrationel og derfor såre regensial grund gerne træffe og lære at kende de tidligere ansvarlige, - det er ikke bare for selv at få lejlighed til at feste. Og så har jeres almindelige valne skepsis ødelagt en stor del af glæden, ikke blot for dem, men - og det er sikkert - sandelig også for jer selv. Jeg tror ikke, der er een eneste af dem, der har trodsset denne naturlige skepsis og er mødt op, der ikke har fået den gjort dygtigt til skamme og har moret sig strålende - selvfølgelig.

Man har klaget over priserne. I kan være rolige, der er valuta for penge, - så rigeligt, at mange ufrivilligt ikke opnår at få det hele med hjem.

Ved Skrap-jubilæet for ca. 4 år siden, som kostede 58 kr. pr. mand, måtte hver levende skrapianer betale 150 kr.! - og der var endda nogenlunde tilslutning.

Lad mig lige referere et brev, vi fik i den anledning, og som vist, i humoristiske vendinger, er meget typisk for de tanker, I gør jer ved slige lejligheder:

✱1931 ✱ 1933

Fred være med ham.

Dødsriget, november 1957.

SKRAPIANERE !!!

Her i Dødsriget har jeres budskab om den store Skrapfest den 7. december vakt betydeligt røre. Lig og lig imellem har det været det stående emne for gravrøsternes mumlen, og vi har sikkert alle et kort øjeblik i ånden set os selv som genopstandne skrapianere midt i festens tummel, hvor det går vildest til.

Men så melder tvivlen sig. Er opløsningsprocessen ikke efter så mange års ophold i dødsriget, hvor man til stadighed er udsat for uskrappielle indflydelser, så vidt fremskredet, at det er en utidig anmasselse at forestille sig, at man kan begå sig mellem rigtige levende skrapianere, der opfører sig således, som det sømmer sig for normale mennesker.

Man ransager sig selv, og her er det sørgelige resultat, som jeg for mit vedkommende er kommet til:

1. Jeg er efterhånden blevet offer for den vrangforestilling, at der uden om tilværelsens skrappielle kerne findes en satellitskare af sekundære værdier, som også kræver en del af min opmærksomhed. Dette kan undertiden virke let distraherende under nok så velmente forsøg på deltagelse i skrappeil udfoldelse.

2. Det kan ligefrem undertiden hænde, at nogle af de kunstige hæmninger, som min lange afsoning i dødsriget har påtrykt mig, stiller sig i vejen for den totale udfoldelse af urinstinkterne, der må stå som det naturlige ideal for enhver fest.

3. Min kampånd er blevet sørgeligt afstumpet; ja, jeg tilstår det, i en sådan grad, at det end ikke mere er mig magtpåliggende at være blandt førerfeltet i et drikkelag.

4. Det volder mig ikke mere ubehag at tilbringe en del af natten i min seng, uden anden beskæftigelse end at sove en ubesværet søvn.

5. Min sans for æstetiske værdier er ikke mere, hvad den har været, selv skønheden i uartikuleret larm formår undertiden ikke at hensætte mig i fuldkommen henrykkelse.

6. Særlig galt synes det at være gået ud over min humoristiske sans. Når f.eks. nogen siger til mig: "Du er et røvhul!", kan der undertiden gå et øjeblik, inden den fine pointe går op for mig, ja, sommetider må jeg ligefrem rode i min hjerneboks efter det slagfærdige gensvar, der i min levetid faldt mig så naturligt på læben: "Du kan selv være et røvhul!".

7. Et symptom på den fremadskridende opløsning er det endvidere, at øl efterhånden smager mig bedre af et glas end af den naturlige drikkebeholder, flasken. Dette har voldt mig alvorlig bekymring, men den psykiater, som jeg i samme anledning har konsulteret, har trøstet mig med, at der kan være tale om en rent anatomisk degeneration, som ikke nødvendigvis behøver at stemple mig som et ringere menneske (hvilket er den eufemisme

vi her i dødsriget bruger om kadavere).

Derfor, Skrappianere, er det uvist, om jeg, når dagen kommer, vover at give efter for den dragen, der med voldsom kraft vil søge at dirigere mine skridt mod St. Kannikestræde.

På den anden side fortjener det anerkendelse, at I med stor skarpsindighed har regnet ud, at vi her i dødsriget, som en ringe kompensation for alt hvad vi har mistet vælter os i mammon i en sådan overflod, at I kan tillade jer at stille et hvilket som helst ublu forlangende om økonomisk ydelse til gengæld for de goder, I stiller os i udsigt, og for alle tilfældes skyld vedlægger jeg derfor den krævede løsesum kr. 58 med ret til at bruge samme.

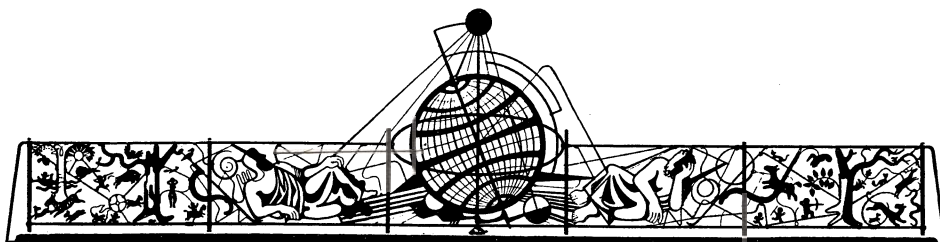
Og hvis I er lige så sandhedskærlige, som vi var i min levetid, vil I indrømme, at I dermed har opnået det vigtigste.

Men jeg går så til gengæld ud fra, at der vil stå goder til en beskeden andel af den afpressede kapital til min rådighed, hvis det lykkes de skrap-pielle rester i mit sind at vinde magt over den forklarlige mindreværdsfø-lelse, der besjæler mig – ligesom jeg håber, at man i så fald ikke vil op-fatte det som sabotage eller skandale, hvis jeg f. eks. ser mit snit til at snuppe et tandglas og hengive mig til den lille excentricitet, som jeg så å-benhjertigt har bekendt, eller hvis man griber mig i andre udslag af det for-fald, hvis mest iøjnefaldende symptomer er specificeret under de øvrige anførte punkter.

For alle tilfældes skyld vil jeg slutte denne hilsen med at sige skål, men jeg overlader til jer selv at udtrykke denne skål i den særlig raffine-rede og intellektuelle vending, jeg har i tankerne.

... der var dækket, – vi glædede os,
men kuverten stod tom.

Red.

REGENSSOMMEREN 1960

April-september

Uddrag af Regensens Kirkebog

Min tid som kst.klokker begyndte 21/4, da Heine Klausen (stud.mag.nat. SiouX) havde den frækhed at forlade Regensen for at tilbringe sommeren på "Tipperne" og i forskellige udlande. Det deprimerende ved situationen var, at stemningen på gården på dette tidspunkt var umådelig sløv – kun ganske få var virkelig interesseret i det regensielle liv; ingen følte forplig-telser over for gamle traditioner om den regensielle potens; de "menige" regensianere følte ingen trang til selvstændigt initiativ, og følgelig måtte sådanne tages af klokkeren.

Ved en skæbnens ironi havde den bortrejste klokker arrangeret VP-bal 2 dage før sin afrejse. Festen var annonceret, orkester bestilt, talere fun-det; men ellers var intet forberedt. Ballet blev dog selvfølgelig som sæd-vanlig strålende, stemningen ved middagen var formidabel lige fra starten.

28/4 en slåbrokaften med professor Max K. Hansen; emnet var "Rekla-men". Diskussionen gik højt, og mange deltog, hvilket var noget af et særsyn.

9/5 Børnehjælpsdag, idet vi efter opfordring besluttede at genoptage den gamle børnehjælpsdagstradition med indsamling fra vinduerne mod Køb-magergade, plakater med opfordring til at hjælpe regensianernes børn!

12/5 lindefrokost; vejret var herligt, linden stod grøn, vi kunde spise i

gården. Lindekantaten, opgivet på grund af sløvhed, blev stablet på benene i sidste øjeblik. Der var nok at drikke, SiouX dominerede som sædvanligt, skønt kun med 3 mand...

21/5 Pip's 75 års jubilæum, hvortil Pip efter mange og dygtige forberedelser havde indbudt samtlige gamle prominente pipianere samt klokkeren.

25/5 fodboldkamp med Studentergården. Vi havde stillet det bedst mulige hold op, spillede en stærk kamp, hvorunder bl. a. Studentergårdens efors blev slået ud. Trods dette held tabte vi ved et fantastisk mirakel som sædvanligt.

31/5 Musikaften på Salæ. Lykkegaard (stud. med. Gamle) og hans kvartet spillede Mozart, Beethoven og Dvorak; en virkelig oplevelse, og salen viste sig glimrende til kammermusik, hvorfor jeg besluttede at invitere kvartetten til at spille under middagen ved det kommende lindebal, som fandt sted 11/6. Som man ved, er lindeballet kun lindebal, hvis solen har bagt hele dagen, og aftenen er høj og lun, så dansestraden kan give genlyd af pigers glade latter og "småbitte trippende sko". Den 11. juni var ikke sådan en dag, tiltagende bygevejr truede festens udendørspræg, dog kunne vi danse et par timer inden regnen tvang os indenfor.

26/6 deltog jeg som klokke i Regensianersamfundets skovtur til Frederiksborg slot, og det blev en meget morsom og festlig oplevelse.

I slutningen af juni begyndte befolkningen på gården at skrumpe ind, dog, et herligt gårdliv i solskin med kaffe, kortspil, skak og snak udbyggedes af de tilbageblevne. Adskillige aftener sad man under den lyse himmel med stearinlys på bordene, en stille bajer eller kaffe, og nød friheden.

Det, der blir tilbage af en sådan sommer er de lange hyggelige dage i Gaardens sol - dette fuldstændig ørkesløse driveri, hvor vi hang i timevis over en kop kaffe, snakkede og lo. Det er disse timer, de mange diskussioner rundt om på de forskellige loca, det er middagene, cigarerne, de gode venner og pigerne. Men af dette er der kun stemningen i ens sind tilbage, kun i glimt hører man latteren, snakken, sommerkjolernes hvislen; kort sagt sommerregensens hjerte.

Knud G. Rendtorff

EFTERÅRSKLOKKERATET 1960

Det er ved valgforhandlingerne i dagene op til håndslaget, at sindene er beskæftigede og diskussionerne går med spørgsmålet om embedernes besættelse. Det er her, og ikke på generalforsamlingen, spændingen er koncentreret. Og som tingene har udviklet sig, er det altdominerende spørgsmål: Er der nogen, der vil være klokke? Det var der dog også denne gang, men kun een, og på den fredeligt forløbende generalforsamling den 8. 9. blev da undertegnede SKRAP-lem forlenet med værdigheden. SIOUX fik brugskassen - vi skiftes pænt -, PIP middagskassen og GAMLE teatermanden. P-mandsembedet blev genindført, da man mente at have et kvalificeret emne, det gik til TINGLID, og endelig fik SIOUX sportsmanden.

Den 13. 9. var der i følge pålidelige oplysninger generalforsamling hos pigerne på Kvinderegensen. I en lidt for hastigt draget analogi gik vi ud fra, at der så tillige var en vis stemning samt en vis modtagelighed til ste-

de, og en lille flok tapre regensianere rustede sig derfor ved midnatstid med en halv kasse øl, og besteg - anført af klokker og P-mand - et rugbrød med kurs mod Amager. Et flertal af pigerne var allerede gået til ro, men et mindretal lod sig påkalde pr. telefon og åbnede os døren. Det blev - efter en vis latensperiode - en strålende aften, som - da forvågede piger i housecoats dukkede vrede op i stigende tal - blev henlagt til klokkerens lokum på regensen.

Den 14. 10. indflyttermodtagelse. Denne tradition er i hvert fald i sin nuværende form så udvandet, at den ikke længere har regensianernes interesse eller tjener dem til nogen ære. Denne aften viste det endnu en gang.

Den 10. 11. - det var mortensaften - blev der, som det er kendt fra pressens "information", ballade. Klokkeren havde indkaldt til revymøde, og i et forsøg på at sikre en arbejdsindsats begrænset antallet af øl til to pr. mand. Da tørsten ud på aftenen blev svar, så man ikke anden udvej end at hente nye forsyninger på Elers-kollegiet overfor. Modstanden der var ikke overvældende, men man nåede dog ikke i ølskabet uden først at have stillet garanti for deres betaling. Det hele formede sig som en Elers-storm i den hævdvundne traditionelle stil. Dog blev der beklageligvis "tabt" en del flasker på gaden, hvilket forårsagede Falcks indsats på politiets foranledning. Beklageligt nok havde politiet også fundet anledning til at tilkalde visse middagsblades reportere for man må gå ud fra, at disse ikke aflytter politi-radioen. Jeg skal ikke komme ind på en detaljeret beskrivelse af begivenhederne, som de derefter udviklede sig, men dog - da bladenes "referater" er eneste kilde for den udenforstående - sige, at man kan komme sandheden en del nærmere, hvis man i disses indhold fradrager en trediedel som usandheder og en anden trediedel som tendentiøse fordrejelser eller misopfattelser. Især vil jeg understrege, at der i modsætning til hvad der er oplyst, ikke på noget tidspunkt var tale om forulempning af sagesløse forbipasserende.

Den 18. 11. var fastsat som dagen for den årlige revy premiere. Nu er det en kendt sag, at der sjældent tages noget initiativ af regensianerne i den anledning før de sidste par døgn forud. Men denne gang syntes alle forsøg på at aktivisere folket forgæves. Hverken tekstforfattere eller aktører syntes til stede i tilstrækkelig mængde, og de, der var, syntes i fortvivelse over den omgivende sløvhed at have mistet al inspiration. Efter en frugtesløs vandren fra lokum til lokum måtte klokkeren se sig tvunget til at foreslå revyen aflyst. Men aflysningen af regensårets centrale begivenhed, revyen, ville den sløvhed, der tales om og granskes så meget i herinde, være sørgeligt og uafviseligt manifesteret. Efter at jeg om mandagen var nået til dette nedslående resultat, begyndte det om tirsdagen at gære på gården, og ud af intet opstod en hektisk aktivitet, båret af få, men stærke. Takket være disse få - man fristes til at citere Churchill - kunne vi som planlagt om fredagen lade tæppet gå for vel nok en af de bedste og morsomste revyer, vi har haft de senere år. Den varede netto i halvanden time.

Den 26. 11. afholdt UGLEN i en lille, men prominent og veloplagt forsamling sit 50 års jubilæum. Det var at ønske, at flere forhenværende regensianere ville vise deres påskønnelse af deres nuværende foreningsfællers arbejde med et sådant arrangement og af deres forening i det hele

taget ved at deltage.

28. 11. afholdt Regensianersamfundet sin årlige generalforsamling - for første gang i mange år igen på Regensen. Jeg benytter lejligheden til her på de i punchesoldet deltagende regensianeres og egne vegne at sige tak for en herlig aften.

Den 7. 12. var jeg som klokke indkaldt til møde i stipendieudvalget, som på grundlag af politiets og provstens rapport om den omtalte Elers-storm henstillede til mig på grund af min deltagelse i denne at trække mig tilbage som klokke og ikke siden genoptage dette hverv. Jeg indvilgede i dette, idet jeg dog erklærede mig uenig med udvalget i dets opfattelse af sagen og utilfreds med, at en sådan henstilling skete, uden at jeg eller nogen anden regensianer var blevet gjort bekendt med rapporternes indhold, endsige havde fået mulighed for at kommentere dem. Efter politiets oplæg må stipendie-udvalgets handling opfattes som den lempeligste udvej af en vanskelig sag.

Jeg fik dog lov til at afvikle allerede tilrettelagte arrangementer og afholdt samme aften den tredje slåbrokaften med statsminister Kampmann som prominent gæst.

Jeg fratrådte på ordinær generalforsamling.

Poul Schack

Dommer Poul Arne Michelsen (-23) dommer i Helsingør

Kriminaldommer Emil Gustav Strøbech (23) dommer i Kolding Herredsret

Lektor Einar Kristian Krüger (23) afd. leder ved Den polytekn. Læreanstalt

Cand. theol. Aage Christian Jespersen (23-24) sognepræst for Lintrup og

Hjerting menigheder

Niels Frederik Kalsbøl Madsen (23-24) dommer i Vejle Byret

Cand. polit. Harry Peter Mogens Møller (23-24) kontorchef i Direktoratet
for Ulykkesforsikringen

Niels Christian Sørensen (23-25) lektor ved Esbjerg Statsskole

Kristen Kobberø (23-25) lektor ved Frederiksberg Skolevæsen

Dr. phil. Georg William Rasch (23-25) lektor ved Københavns Universitet

Dr. phil. Anton Frederik Bruun (23-26) lektor ved Københavns Universitet

Holger Jensen (24-26) lektor ved Metropolitanskolen

Harald Leonhard Nedergaard (25-27) lektor ved Frederiksberg Skolevæsen

Cand. jur. Torben Weyvad (26-28) politimester i Dragør, St. Magleby, Tårnby

Kaj Ferdinand Hasselmann (26-28) lektor ved Odense Katedralskole

Dr. theol. Viggo Schou Pedersen (26-29) lærer ved Skårup Statsseminarium

Cand. mag. Palle Nielsen (27-29) lærer ved Haderslev Statsseminarium

Cand. mag. Vermund Graves Laustsen (27-30) lærer ved Jonstrup Statssem.

Cand. polit. Hugo Christian Andreas Engmann (27-30) departementschef for

3. Revisionsdepartement i Finansministeriet

Jef Hansen Jepsen (28-31) lektor ved Gl. Hellerup Gymnasium
 Cand. mag. Peter Højberg (28-31) forstander for Statens Skole for svært
 tunghøre Børn, Nyborg
 Overlæge Niels Nielsen Hjerrild (30-31) Sindssygehospitalet i Vedsted
 Dommerfuldmægtig Niels Ejler Lundsager (30-33) dommer i Holsted
 Axel Richard Granum-Jensen (30-33) sognepræst ved Christiansk., Sønderb.
 Amsfuldmægtig Carl Johan Chresten Mathiasen (31-33) kontorchef Sorø amt
 Ekspeditionssekretær Sigurd Grøn (31-34) kontorchef Statens Ligningsdir.
 Henrik Dons Christensen (32-34) biskop over Ribe stift
 Jes Peter Caspersen (32-34) kontorchef ved Åbenrå-Sønderborg amt
 Byretsdommer Svend Aage Jacobsen (32-34) dommer i Ballerup
 Erik Lund Albjerg Nielsen (32-35) politimester i Esbjerg
 Cand. jur. Erik Lund Albjerg Nielsen (32-35) fuldmægtig i politiet
 Hans Anders Nissen (32-35) sognepræst St. Michaelis menigh., Fredericia
 Svend Borregaard (32-35) sognepræst ved Taksigelseskirken, København
 Jens Gulddal Josefsen (33-35) dommer i Ærøskøbing
 Cand. theol. Heinrich Mejer (33-36) overlærer Statens Blindeinstitutter
 Dr. med. Arild Leth Pedersen (34-36) overlæge Sindssygehosp., Århus
 Cand. jur. Niels Anton Poulsen (34-37) fuldmægtig i politiet
 Dr. jur. Carl Otto Christiansen (35-37) lektor ved Københavns Universitet
 Cand. act. Niels Thorkil Hansen (35-37) kontorchef Statsanst. f. Livsforsikr.
 Cand. theol. Harald Andreas Steffensen (35-37) sognepræst Hyltebjerg, Kbh.
 Orla Rene Jørgensen (35-37) lektor ved Ålborg Katedralskole
 Dr. phil. Olaf Hendrik Schmidt (35-38) lektor Københavns Universitet
 Cand. jur. Peter Dam (35-38) fuldmægtig ved domstolene
 Viggo Daniel Herlufsen (35-39) sognepræst Tirsted og Vejleby menigheder
 Vilhelm Gregersen (36-39) sognepræst for Pjedsted menighed
 Mag. scient. Theodor Sorgenfrei (36-39) dr. phil.
 Dr. phil. Niels Gunnar Olsen (36-39)
 Niels Sten Elkjær (36-39) lektor ved Statens og Hovedstadskomm. Kursus
 Jens Otto Kragh (36-39) udenrigsminister
 Hans Peter Christensen (36-39) politimester Hvidovre og Rødovre komm.
 Cand. jur. Erik Carl Bernh. Heuser (36-40) fuldmægtig i politiet
 Cand. jur. Kaj Tage Andreassen (37-39) fuldmægtig ved domstolene
 Cand. mag. Arne Helge Nielsen (37-39, 40-41) lærer Emdrupborg statssem.
 Dr. polit. Poul Erik Winding, (37-40) direktør, professor
 Cand. jur. Poul Helge Kirkegaard (37-40) fuldmægtig ved domstolene
 Hans Peter Toft Mikkelsen (37-40) eksp. sekretær i Landbrugsministeriet
 Frede Schnach Jelsbak (37-40) eksp. sekretær under Fængselsvæsenet
 Peter Poul Jørgen Hansen (37-40) sognepræst Rynkeby og Revninge menigh.
 Mogens Grau (37-40) politimester Ballerup, Gladsaxe, Herlev
 Dr. phil. Asgar Rosenstand Hansen (37-41) eksp. sekretør Udenrigsminist.
 Cand. mag. Arne Helge Nielsen (37-41) lærer ved Skårup Statsseminarium
 Cand. jur. Edwin Peter Schmeltz Pedersen (38-40) sekr. Statens Jordlovsudv.
 Dr. theol. Niels Knud Andersen (38-41) professor Københavns Universitet
 Georg Madsen (38-41) lektor Øregård Gymnasium
 Cand. jur. Volmer Erik Reinholdt Nissen (38-41) fuldmægtig ved politiet
 Knud Whitta Jørgensen (38-41) lektor Roskilde Katedralskole
 Axel Martin Hjerresen (38-41) sognepræst Vor frelsers kirke i Horsens
 Karl Børge Raavad (38-41) handelsattaché i New York

Cand. mag. Evan Frede Hermann (38-41) statshydrograf ved Danmarks
Fiskeri- og Havundersøgelser
Cand. polit. Børge Skrydstrup (39-41) toldgrænsedirektør
Cand. jur. Troels Munksgaard Munk (39-41, 42-43) sekretær Udenrigsmin.
Mag. scient, dr. odont. Knud Dreyer Jørgensen (39-42) professor i teknologi
ved Danmarks Tandlægehøjskole
Per Madsen Lindegaard (39-42) statsadvokat hos rigsadvokaten
Cand. mag. Leif Ingvorsen (39-43) lærer ved Jelling Statsseminarium
Cand. theol. Holger Johannes Balle (40-42) provst for Grønland
Georg Borg-Hansen (40-43) res. kapellan Vor frelsers kirke i København
Cand. polit. Niels Peder Jacobsen (40-43) kontorchef Finansministeriet
Dr. med. Mogens Milfeldt (40-43)
Bent Nordhjem (41-44, 46) adjunkt Falkonergårdens Gymnasium
Cand. mag. Karl Fin Berlev (42-44) lektor Danmarks farm. Højskole
Cand. jur. Erik Augustinus Harder (42-45) lektor Københavns Universitet
Cand. mag. Hans Valdemar Gregersen (42-45) adjunkt Haderslev Statssem.
Cand. mag. Niels Kingo Jacobsen (42-46) amanuensis Københavns Univ.
Dr. med. Eivind Antonius Freundt (42-46)

Indsamlingen
i 1959 til en buste af V. P.

Indkommet		kr. 2741.-
Køb af buste	kr. 1500.-	
- - sandstenssokkel	- 200.-	
Til det af V. P. oprettede legat	- 900.-	
Porto m. m.	- 141.-	- 2741.-
		0.-

København, den 18. april 1961
Karl Sørensen

De vigtigste tal i regnskab for Regensianersamfundets legat 1/9-59 31/8-60

Bidrag og indgåede restancer	kr. 1095.-
Renter	- 376.-
Udbetalte legater	kr. 1250.-
Overført til kapitalkonto	- 150.-
Legatets kapital er nu ca. kr. 9800.-	

De vigtigste tal i regnskab for Regensianersamfundet 1/9-59 31/8-60

Kassebeholdning pr. 1/9-59	kr. 4438.-
Kontingent	- 1068.-
Renter m. v.	- 244.-
	- 5750.-
Generalforsamling	kr. 616.-
Sommerudflugt	- 255.-
Spilleaftener på Regensen	- 187.-
Diverse udgifter	- 156.-
Kassebeholdning pr. 31/8-60	- 1214.-
	<u>kr. 4536.-</u>

Regensianersamfundet afholder
SAMMENKOMST MED DAMER
mandag den 19. juni 1961 kl. 18.30 pr.

på Kronborg slot. Mødested ved restaurant Brohus ved indgangen til Kronborg. Slottet besøges under ledelse af slotsforvalter, oberst Gabel-Jørgensen. Derefter spisning og samvær i restaurant Brohus.

Prisen pr. deltager i det fælles smørrebrødsbord med øl, snaps og kaffe: kr. 12.

Hvis fornøden tilslutning opnås, vil der blive arrangeret buskørsel fra Det gamle Grønttorv (hjørnet af Vendersgade, nær Bethesda) med afgang kl. 17.30 præcis og retur til samme sted. Pris pr. deltager t/r: 7 kr.

Deltagelse bedes anmeldt snarest og senest onsdag den 14. juni til landsretssagfører Nørring, Minerva 1412 (kl. 10-16) eller ekspeditionssekretær Karl Sørensen, Stockflethsvej 21, GOthåb 9334.

Bestyrelsen.

++

Tag straks telefonen og meld dig til, mens du husker det!

BETALING AF KONTINGENT

kan ske på medfølgende giroblanket. Herved spares I for det dyre opkrævningsgebyr.

REGENSIANERSAMFUNDETS BESTYRELSE

På generalforsamlingen 27/11 59 valgtes som højesteretssagfører Oluf Petersens efterfølger vicefængselsdirektør A. Hye-Knudsen til formand.

Forøvrigt:

Ekspeditionssekretær Karl Sørensen. Kasserer. Stockflethsvej 21, Kbh. F.
telefon GOthåb 9334

Landsretssagfører Niels Nørring, Minerva 1412

Politiadvokat Paul Bunsholm, sekretær. 96 14 48.

Museumsdirektør Jørgen Paulsen.

Administrationschef K. Skovgaard Christensen

Læge Knut Wallevik, Amager 3031.

Udgivet af Regensianersamfundet.

Adr.: Se tilmeldelse til sommertur.

Ansvh.: Læge Knut Wallevik.